

[Rager.]

tager, men det maa den naturligvis selv om. Men det forkommer mig, at jeg har Lov til at pege paa, at det sidste Folke-tingsvalg absolut gav de Partier Medhold; som sagde: Vi vil gøre det positive Dagens Arbejde, vi vil være med til at bære Byrderne, og vi vil være med til at tage Ansvaret. Jeg beklager derfor, at Oppositionen har indtaget en negativ Stilling, og at den ikke har kunnet undlade at pointere dette særlig stærkt gennem det Ændringsforslag, som de to Oppositionspartier sammen har stillet.

Hvad de to Ændringsforslag angaar, som i øvrigt er stillet, skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger til dem begge. Jeg vil begynde med de Konservatives Ændringsforslag. Om dette Forslag er der det at bemærke, at det ikke paa noget Punkt siger, hvad Forslaget principielt tilsigter; det staar der ikke et eneste Ord om. Der staar i § 5, at der er nogle Varer, der frit kan indføres; der staar i § 6, at der er nogle Varer, der, hvad Kvantum angaar, frit kan indføres; der staar i § 7, at det kan bestemmes, at nogle Varer kan indføres i det og det Forhold fra bestemte Lande. Men hvorfor, under hvilke Forudsætninger disse Bestemmelser skal træffes, staar der overhovedet intet om i dette Forslag. Vi skal helt hen til § 11 for at finde et Direktiv, men det angaar kun det subsidiære, det er kun, hvor der er Tale om Beskyttelse af dansk Produktion o. s. v., men selve dette: at Eksportfremme bør tilstræbes, det staar der ikke et eneste Ord om i Ændringsforslaget — naa, det kan selvfølgelig være en teknisk Fejl ved Forslaget, det kan naturligvis reguleres, men det er jo alligevel en uheldig Ting ved Forslaget.

Men saa vil jeg i øvrigt sige angaaende dette Ændringsforslag, at det, hvis det ophøjes til Lov, efter mit Skøn, samtidig med at det vil opretholde en overordentlig stor Del af de Ulemper, der klæber ved den nuværende Ordning, ikke vil formaa paa langt nær paa alle Punkter at være det Instrument, som er nødvendigt i de Handelstraktatforhandlinger, der skal føres.

Angaaende Venstres Ændringsforslag gælder ikke de Uklarheds- og Ufuldstændigheds-Indvendinger, som jeg har kunnet fremsætte over for de Konservatives. Om Venstres Forslag gælder det, at det er udarbejdet saaledes, at det, selv om der skulde være tekniske Mangler ved det, dog maa siges at danne en afrundet Helhed. Men saaledes som det er affattet, vil det paa den ene Side, gennem det Importtildelingskontor, der skal

oprettes, skabe en Organisation, der i Omfang ikke vil staa væsentlig tilbage for det nuværende Valutakontor, og Administrationsapparatet vil derfor ikke blive væsentligt mindre, medens det derimod uden Tvivl vil have et langt usikrere Virkegrundlag end det nuværende Valutakontor; men paa den anden Side er Forslaget af en saadan Art, at det Instrument, der skabes, i særdeles mange Tilfælde vil være uegnet til at træde i de Erhvervsinteressers Tjeneste, hvor der er Brug for det.

Det er et Forslag af en saadan Art, at det kun kan bruges til at forsøge at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet. Men det har ikke, som vor nuværende Ordning, Mulighed for at tillade vore forhandlende Myndigheder at slutte Overenskomster, vidende, at det er muligt for dem ved Benyttelse af den forhaandenværende Ordning at sikre disse Overenskomstens Opretholdelse og Oplydelse, saaledes at vi med de samme Lande kan vente senere at kunne slutte nye Overenskomster, fordi vi har vist, at vi er deres Tillid paa dette Omraade værdig.

Forslaget er et Forsøg paa at indskrænke Apparatet i administrativ Henseende, et Forsøg, som jeg tror ikke vil lykkes. Det er et Forsøg paa at opfylde de handelspolitiske Krav — og ogsaa en Række andre Krav —, men det vil ikke lykkes, fordi Instrumentet ikke, som det nuværende, er forholdsvist hurtigt virkende, og jeg tror, hverken de Konservatives eller Venstres Forslag i nogen væsentlig større Udstrækning end den nuværende Ordning vil kunne glæde de Erhverv, som føler sig hemmet af de nuværende Forhold.

Og saa vil jeg pege paa, at det efter disse Ændringsforslags Bestemmelser i mange Tilfælde vil være muligt at bruge Valutamængder til Indførsel af Varer, som vi herhjemme ikke har saa absolut Brug for, men som kan være rare at faa i en Periode, hvor vi har Raad til at tage dem ind i Landet. Men hvis vi tager dem i en Periode, hvor vi ikke har saa godt Raad — og særlig, hvis det vilde medføre en ret hurtigt stigende Import af saadanne Artikler med en deraf naturligt følgende Vanskelighed ved at faa Raad til at tage nødvendige Varer senere —, da vilde vi være kommet i en meget uheldig Situation, en Situation, som det i hvert Fald for demokratiske Partier vil være ganske umuligt med aabne Øjne at føre Befolkningen ud i. Derfor maa ogsaa disse Forslag afvises.

I øvrigt synes jeg, man i og for sig maa beundre Oppositionens virkelige Iver